

De fermentato

sp̄s p̄tinet qd̄ subiūxit. Quod si ministratio mortis l̄ris deformata in lapidis bus: fuit in gloria: ita vt nō possent filii israel intendere in facie moysi pp̄t gloriam vultus eius: que euacuat: quō nō magis ministratio sp̄s erit i glia. Nam si ministratio d̄mnatōis gloria est: m̄t omagis abūdat ministerium iustice in gloria. Nam nec glorificatum est quod claruit in hac parte: pp̄ter excellentem gloriam Si em q̄ euacuatur p̄ gle riam est: multo magis q̄ manet in glia ē. Iha bentes iḡ talē sp̄m multa fiducia yti mur: et non sicut moyses ponebat velamen sup̄ faciem suā: vt non intēderent filii israel in faciez eius quod euacuatur Sed obtusi sunt sensus eoz vsq; in ho diernum em diem: idipm velamē inle ctione veteris testamenti manet non re uelatu: qm̄ in xp̄o euacuat: sed vsq; in ho diernū diem cuz legitur moysi velamen possum est super cor eo. Lū aut̄ conuersus fuerit ad d̄m tunc auferetur velamen. Dominus aut̄ sp̄s est. Ubi aut̄ sp̄s dñi ibi libertas. Mos dō om̄s reuelata facie gliam dñi speculantes in eādem ymaginē transformamur a clari tate in claritatem. tāq; a dñi sp̄. Ideo habentes hāc administratōem iuxta q̄ misericordiā cōsecuti sumus nō defaci mus. De occisione littere et viuificatōe sp̄s: sup̄fluum mihi videt sup̄ h̄ aliqd addere. Satis itaq; patet quia nec grecis pdest: nec nobis obest qd̄ de occidē te littera obicūt. Quod at̄ assumūt de pp̄hta: venite in galgalaz impie agite: et sacrificare de fermentato laudē. intelli gedum est esse dictū aut̄ approbando ta le sacrificiū aut̄ reprobadō. Sed si h̄ p̄cipit pp̄hta: vt scdm eos loquar: illos occidit littera qui litteraz seruando de fermentato sacrificat. At si hec exprobādo dictū est: qua fronte sacrificat quod pp̄hta in sacrificiuz execratur: aut̄ qua ratione hec in auctoritatez sibi assumūt

aut̄ hec pp̄hta non iubendo sed rep bendēdo dixerit: dubium non est: vt cū hoc impie auctoritas sociauerit. Dixerat em̄. Elenite ad bethel et impie agite Et paulo post continuata increpatione ait. Et sacrificare de fermentato laudes. Aut ergo tanta ratione partem suā fermentariū defēdant: quāta suaz roborat azimite: aut̄ si nec illud valent: nec istud volunt. Saltem non reprehendant azimitas. In tercia questio sic intelligo: mādastis quia greci detestātur nostra coniubia: ybi cognati cognatis copulātur Quod cur faciat nullā video auctorita tem aut̄ rationem. Nam si h̄ in suis sie ri phibent conubijs: aut̄ non extēdunt cognatōes vsq; ad septimā generatio nem sicut nos aut̄ impossibile videt ser uari q̄ p̄cipiunt. Sunt em̄ sepe in vna cognatōe plus q̄ cētu viri aut̄ mulieres egētes coniugio. Totidē itaq; cognati ones inuenire necesse ē de q̄bus singu lis singuli eligātur viri et mulieres qui bus illa de vna cognatōe singulis singuli copulētur. Aut̄ itaq; detestabilia sunt indubitatē eoz cōnubia si inter septez generatōes sunt nec debet reprehendere nra quādo cognati cognatis cōiungunt de alia cognatōe q̄ nulla phibet auctoritas vel rō. aut̄ impossibile est: vt dixi seruare q̄ p̄cipiūt vt scilicet tot cognati ones exquirātur ad vnius cognatiōis connubia: que sūt in illa: viri et mulieres petētes' coniugia. Aut̄ sine omni auctoritate et ratione absq; dubio ratōnabiliter reputādum iudicatur.

Explicit Ep̄la de fermentato et azimio
Incipit liber Anselmi Ep̄i in exposi tōem mēb: oꝝ vestimentoz et actuū dei.

bicūq; sacra
v scriptura sup̄sim diuinos li bros in deo mor' anime seu hūana membra describit idem caput ca

Expositio mēbrorū et actioni dei

pillōs: oculōs: palpebras: aures nāres: os: labia: cor: liguā: ymaginē vterū manus dextrā: sinistrā: digitos: siue digitū brachii alias scapulas venter posterio ra pedes. Itē motus anime irā: furore: obliuīdēm penitētiā: recordatōem: et alia hijs similia nō carnaliter iuxta hy storiā a recto intelligētibus sciēda sunt si cut a iudeis et plerisqz hereticis carna liter intelligēda sunt et cōfiteda. Si q̄s ad deū hūana mēbra seu motus ase mo re hūano inesse credit: pculdubio i cor de suo ydola fabricat. Iḡe ut dicū est si guraliter deū caput ip̄a essentia diuini tatis eius que oia p̄cedit et cui sūt om̄ia subiecta intelligere debemus. Capillos vero eius capitī sanctos angelos: seu vniuersos electos tipice accipi oportet de quo in sacramēto in libro Danielis. Aspiciebā donec throni positi sūt: et antiquis dierum sedit. Testimētū eius quasi nix candidū et capilli capitī eius quasi lana mūda. Hic em̄ signat p̄ vestī mētum candidū dei: quod et p̄ capillos capitī eius: sanctos videlicet angelos: et multitudinē sanctoz dealbatorū. Cetero ideo capilli eius lane mūde cōparātur vt p̄ hoc antiquus diez eē credat. Oculos dic̄t habere: p̄ eo q̄ oia videt: et nihil eū latet in cōspectu eius: vt ait apls. Nulla creatura inuisibilis est: oia em̄ nuda et aperta sunt oculis eius. Aliter x̄o oculi respectu grē eius intel ligūtur. vt est in psalmo. Oculi dñi sūt iustos. Itē aliter oculi dñi p̄cepta eius: p̄ que lumē sciētie submisstrat mīstice accipiūtur: vt est illud in psalmo. Preceptū dñi lucidū illū. r̄c. Palpe bre dñi occulta et in cōprehēsibilitā iudicā eius: siue spiritualis i diuinis libris eius locutio innuit. De quib⁹ occultis: et incōprehēsibilibus sacramētis: atq̄ iuditij dicit in psalmo. Palpebre eius interrogant si. ho. id ē. pbāt. Au res habere dicit deus. ppter hoc q̄ oia

audit: et nihil eū subsilētio latet: de quo in libro sapiētie scriptum est. Auris celi audit oia: et tumultus murmuratioū non abscođet. Flares dei inspiratio eius: i corde fideliū: vt est illud in libro regum Ascēdit fumus de naribus eius id est lachrymosa compūctio penitēciū in spiratōe eius. Facies cognitio di uinitatis eius ad hoiles: de qua cognitione in psalmo scriptū est. Ostēde nob̄ dñe facie m̄ tuā r̄c. Hoc est dona nobis cognitōem tuā: que cognitio p̄ filiū hominis hoib⁹ innotuit: ip̄o dicēte in euā gelio. Nemo nouit p̄r̄ez nisi filius: et cui voluerit filius reuolare. Aliter x̄o facies dei significat inuisibilē essentiā diuinitatis dei filij: de qua ip̄e dñs ad moy sen p̄ angelū respōdens ait. Posterio ra mea videbis: facie ast meam videri non poteris. Ac si dicat incarnationem meā videbis: in nouissimis diebus: di uinitatem aut̄ meam videri nō poteris.

Os dei filius p̄ris: id est x̄ps domin⁹ p̄ quo esaias ppheta ex persona iudeorū affatus ait: quia os eius ad iracūdiā p̄ uocauimus. Altero vero os eius: domī sermo eius iussio accipit: de quo finē dñi pdictus ppheta ait. Os dñi locutū est hec. Clerbū de filius patris: per quē oia facta sunt. De quo in psalmo. Cler bo dñi celi fir. sunt r̄c. et alibi. Abiit de us verbū sūt et sa. e. et in euāgelio secū dum iohānē. In principio erat verbū.

Lingua dei mīstice significat sp̄mīstāctū: p̄ quē deus pater secretū sūt mani festauit hoib⁹ vt in psalmo lingua mea ca. scri. Labia dei mīstice psonātia vtri usqz testamēti intelligūtur. De quibus testamētis in prōi. scriptū est. Diuina zio in labijs eius in iuditio non errauit: cor ei⁹. Brachia dei p̄ris eius filius intellectū: sicut est illud in esaiā ppheta Et brachia mea populos iudicabunt. Brachiū dei p̄ris singulariter filius ei⁹ accipit et de quo Jeremias ait. Et nōc m̄ iij

Expositio vestimentorum

Obis deus qui eduristi plim tuū de egip-
to in manu forti: et brachio extento id-
circo aut filius dei pris brachiū dicitur
quia creatura electa ab ipo cōtineat.
Dextera dei pris id est vnigenitus fili
de quo in psalmo ex persona hois assū-
ti. Dextera inquit dñi fecit virtutē. Ali-
ter vero dñi dextera glām pris et eter-
nā beatitudine signat de quo in psalmo
ex persona pris in filiū. Sede a dextris
meis. Dicit aut et dextera dei ois electa
creatura in celo et in terra: sicut et p fini
strā eius intelligit reproba creatura: id
ē demōes et oēs impī q ad lenāpositi
eterna supplicia sustinebūt. Abanū
dei pris fili ei accipit: p eo q p ipm fa-
cta sūt oia sicut ē illō i elāia. Qia man-
mea fē: et factā sūt oia. Alit q manus
dei ptas ei intelligit. De q ptate i li. Je
remi scriptū ē. Sicut luti i manu figuli
ita vos i manu mea dom' israel. Itē p
manus dñi flagellū accipit. De cuius p
cussione in sophonia ppheta scriptū ē.
Extēdam manū meā sup iudā: et super
habitatōres Iherusalem et disperdam
de hoc loco reliqas baal zē. Pro qua
dñi pussione beatus Job de semetipso
ait. Abanū dñi tetig me. Digitus
dei singlāriter spūssactus accipitur. A
quo spūssacto lex duabus in tabulis la-
pideis in mōte Sinaī scripta narratur
Iphē em̄ scripsit: q scribēda dictauit idē
spūssactus. De quo spūssacto dominus
in euāglio. Si ego indigitō dei ei. de-
mo. id est. Si ego i spū dei eitio de. Si-
cūt em̄ digitus cū manu v'l brachio: ma-
nus vero vel brachiū cū corpore vnum
sūt in natura: ita p̄z filius et spūssactus
tres quidē psone: sed vna sba diuinita-
tis. Digi dei pluraliter sācti intelligū-
tur ppheti: p quos spūssactus libros le-
gis ac pphetaꝝ sua inspiratōe scripsit:
de qbus scriptū est Tldebg celos tuos
opa digitorꝝ tuorꝝ. Per celos em̄ libros
legis et pphetaꝝ. p digitos vero scūs

vt dictum est pphetas insinuauit.
Imago dei pris inuisibilis vnigenitus
filius: de quo apls. Imago dei inuisi-
bilis. Aliter nāq est ymago dei: in filio
suo quoniā non alnūde sed ex semetip-
so hest ex sba sua: q oia sibi simile genu-
it et equalē. Aliter qo aiam hois quaz
nō ex se id est de sua sba sicut pleriqs he-
retici opinati sunt genuit. sed ex nihil
creauit. Sicut aliter ymago est cuiusli-
bet regis in filio eius. quē ex semetipso
sibi simile genuit: id est hō hoiem. Alit
vero in annulo eius: siue intera ymago
eius expressa que nō est qd ipē: sicut fili-
us qui naturaliter h est qd et pf. Lor-
dei pris archanū sapientie eius mystice
innuit. Ex quo verbū idē filiū suū im-
passibiliter sine initio genuit: ipo dicen-
te ppheta. Eructauit cor meū verbum
bonū. Alas hē dicit de p eo q mo-
re auiis electos suos: tanq pullos: sū se
iūgit: souet: et ab insidijs dyaboli et ma-
loꝝ hoim ptegit: bñ ppheta ait. Sub
ymbra qaz tuaz ptege me. Scapu-
las dicit hē deus: q infirma mēbra ee-
clesie: quasi in scapulis suis portat. De
quo in psalmo. Scapulis suis obūbra-
bit tibi. zē. Venter dei secreta oxigo-
sbe eius accipitur. vnde in psalmo. Ex
vtero ante lucifex. Aliter venter dei in
conphēnsibilia iuditia eius. que rimari
nequeūt mystice insumātur. De quo oc-
cultq iuditio eius in libro Job scriptuz
est. De cuius vtero egressa est glacies: et
gelu. de celo qd genuit. Posteriora fili
dei incarnatio eius accipit. De qua po-
steriori parte: fili i mōte synai ad mo-
ysen p angelū loquens ait. Posteriora
mea videbis faciē aut meā videri non
poteris. Pedes dei stabilimētū xtris
eius: eo q vbiq p̄sens et vniuersa illi sba
iecta sunt: ipo dicēte per esaiā ppheta.
Celū mihi sedes est. Terra aut scabellū
pedū meorꝝ. Aliter pedes fili dei inear-
natio intelligit que diuinitati siecta ē.

membrorum et actuum dei

tanq̄ capiti: pedes sicut p̄ caput diuini-
tas: ita p̄ pedes eius hūanitas exprimi-
tur. De qua hūanitate in exodo scriptū
est. Glidebat dñm h̄ est moyses aaron
et nadab et aliud et lxx. de seniorib⁹ po-
puli sub pedibus eius quasi lapides sa-
phiri. et quasi celū cū serenuz est. Sicut
aut̄ p̄ lapidē saphirinū celestes creatu-
ras: v̄l sanctos angelos: ita p̄ celū serenuū
sacrā ecclesiā elector̄: ex hoībus assūptā
figuraliter mōstrare voluit. Sup q̄s
creaturas hō assūptus dei filius imper-
petuū regnat. De quo in psalmo. Dia-
subiecisti sub pedib⁹ eius. Alter aut̄ pe-
des dñi idē ihu xp̄ significati sūt sancti
p̄dicatores. De q̄bus in deut. scriptū ē
Qui appropinquat pedib⁹ ei accipient
de doctrinis ei. Estimētū filij dei: ali-
qui caro eius q̄ a diuinitate assūpta ē. in
diuinis libris figuraliter accipit. De q̄
idūnto carnis esa. vaticinās ait Quis
est iste q̄ venit de eodē. et. Rursus ve-
stimētū eius dñe dñi sancta ecclia accipit.
q̄ p̄ fidē ac dilectōem ei cōiuncta est. De
q̄ scriptū ē in psalmo. Dñs regnauit de-
corē induitus ē et in alio psalmo. Lōfes-
siōem et decorē induisti: amict⁹ lu. sicut
vesti. Palū xp̄i ecclia eius intelligit.
De q̄ i li. gen. scriptū ē: lauit in vino sto-
la suā h̄ ē in sanguine passionis carnē suā:
et in sanguine vue palliū suū idē ecclesiā.
suā. Calciamētū dñi nři ihu xp̄i mystice
signat incarnatōem ei⁹ quā ex mortali-
tate hūani generis assumere dignat⁹ ē.
De q̄ incarnatōe sua ip̄e p̄ prophetam in
psalmo ait. Inidumē extēdā calciamē-
tū meū idē ante plebē gētiū manifesta-
bo incarnatōem meā. Egressus aduēt⁹
filij dei in mōnū et regressio ad p̄fem de q̄
bus psalmista ait. Elisi sunt gressus tui
de⁹ gressus dei mei q̄ ē in sancto. De celo
venit in v̄tex virgis devtero dñ o nascē-
do posic⁹ ē in p̄sepio. Postq̄ oia imple-
vit p̄ q̄bus a p̄fē missus venerat appen-
sus ē ī lingno crucis: de cruce aut̄ depo-

sit⁹ corp⁹ sepultū ē: scđm dñ oiam ad ī-
ferna descēdit: tercia aut̄ die p̄ potētiaz
sue diuinitatis carnez suā de sepulchro
fuscitauit: et post dñē resurrectōis sue q̄-
dragēsima die vidētib⁹ aplis ascēdit in
celū. sedet ad dexterā p̄fis: id ē in glia
ei⁹. H̄i sūt gressus filij dei. Iste descen-
dēs in sacris scripturis legiſ. Ascēdere
dicit⁹ dñ cū fili⁹ carnē ex nobis assūptā
in celū captiā enēxit: sicut iu psalmo.
Ascēdēs in altū captiuā duxit. cap. q̄
naturam hūani generis q̄ a dyabolo in
mōnō captiuā retinebaſ assumēs in celū
secū vbi nūq̄ antea fuerat tāq̄ captiuā
deportauit. Abscōde dicit⁹ dñ faciez
suā cū se q̄busdā eoꝝ exigētib⁹ culpis
abscōdit: sicut i p̄lo iudeoꝝ: nūc imple-
tū vidēt⁹ q̄ negātes filiū dei sciētiā ve-
ri dei ita pdidēt: vt similes forēt gētib⁹
q̄ deū nō nouēt: Osidere dicit⁹ dñ facie
suā: cū respectu ḡre sue qb⁹ vult scilicet
electis suis sc̄pm in corda eoꝝ occulta
inspiratōe instituat: et ad diligēdum se
amorē suū infūdit. Sedere dicit⁹ nō cor
palis hūano more p̄ potētōnali⁹ sup oēz
creatūrā rōnālē p̄sidere: vt ē illō in psal-
miste. Reguit dñs sup gētēs de⁹. Sede-
re etiā dicit⁹ dñ sup cherubī: qb̄ iterptat
m̄ltitudo v̄l pleitudo scie: p̄ q̄ signifi-
cāt sc̄ti angli seu mētes sp̄ualiū viroꝝ ī
qb⁹ dñ visibilit̄ p̄sidet et regnat. In illō
ēm̄ sedet q̄ scia ei⁹ dilectōe pleni sunt.
In puerbijs q̄pē salomōis scriptū est.
Alia iusti sedes est sapie. Sapia dñ o dei
p̄fis xp̄s ē q̄ i aiab⁹ sc̄toꝝ dicit⁹ sedē. De
scēdē dicit⁹ in mōnū q̄i aliō nouū q̄d an-
tea si fecerat ī creatura hūana opāt: sic
fili⁹ dei p̄fis descēdisse narrat: q̄i verā
carnē d̄ maria v̄gie p̄p̄ redēptōe n̄faz
suscepit: et ver⁹ hō fieri dīgt⁹ ē: n̄ amittē-
do quod erat sed assumendo quod non
erat. De eius descēsōe idem incarna-
tōe scriptū ē ī ps. Et inclauit celos: de-
scēdit: et tli sb̄pe. ei⁹. Celos inclauit q̄i
ante aduētū suū p̄nūcios angelos sive

Liber Anselmi

ppheta misit q ei aduetū holbus nū
 ciarēt. Caligo sib pedibus ei fuit q im-
 pi hoies ob suā maliciā incarnatoezi ei
 us agnoscere nolueſt & neq adhuc pnt
 Starc dicit deus cū nos infirmos id ē
 suam creaturā ad penitētiā t cōuerſ-
 onē paciēter sustinet: vt est illud in aba-
 cuk ppheta. Stetit et mēsus est terraz
 et dissoluſt gētes. Transire dicit deus cū
 de cordibus quo: ūdā hoim in quib an-
 tea p fidem crediderūt: postea surripi-
 te pſidia: vel quolibet delicto: ab eis re-
 cedit et ad alios transit quēadmodum
 de iudeis ad gentes: de hereticis ad ca-
 tholicos: seu de quibuslibet irreligiosis
 et negliētibus puitio suo. Recedere di-
 cit deus et ad alios trāſire: qui nō loca-
 liter aut visibiliter: sed inuisibiliter oc-
 culto iustog iudicio facere pſueuit. Am-
 bulare dicit deus non de loco ad locuz
 trāſeudo: q est impiū credere: & ambu-
 lare eius est in cordibus sāctor̄ delecta-
 ri: sicut scriptū est: et in habitabo in eis:
 inambulabo et ero illorū deus: v'l certe
 ambulare dei est in sāctis p̄dicatoribus
 suis de loco ad locū trēſire loqui dei est
 inuisibiliter sine sono vocis: vel qlibet
 strepitū occulte in mētib̄ sāctor̄ volū-
 tam suā: atq rectū intellectū inspira-
 re: seu futura sāctis reuelare. Que locu-
 tio dei vt quidā volūt tribus modis ac-
 cipit. Primo nāq mō p subiectā crea-
 ram: sicut ad moysen in rubo igne appa-
 ruit: vel sicut ad abrahā: vel iacob et ce-
 teris sāctis: quibus in angelis apparere
 dignatus est. Secundo vero mō in som-
 nis sicut ad iacob et ad zachariā ppheta-
 tam: et ad ioseph spōſū marie t in alijs
 sāctis quibus secretuz reuelare voluit.
 Tercio autē mō neq p creaturā visibilē
 neq p hoiem sed occulta tm inspiratōe
 inuisibiliter corda suoz tangēdo loquē-
 tes effecit: quēadmodū in libris ppheta-
 zap scriptū est cū ip̄i pphete subito af-
 fati spū diuino exclamabāt dicentes: h

dicit dñs. Aliter videre dei est mala ho-
 minū sciēdo reprobare: sicut esa. ppheta.
 Et vedit et malū aperuit in oclis ei-
 us. Itē aliter videre dei est nos viden-
 tes facere: vt est illud in psalmo Proba-
 me deus et scito cor meū. Abod' iste lo-
 cutōis et in libro beati Job similiter re-
 perit: vbi de sapientia p̄tis p q̄ plurima
 infima locutus est de deo parte adiecit.
 Tunc vedit illā et enarravit inuestiga-
 uit et p̄parauit: idem videntes facit atq
 predicates et inuestigates atq altis an-
 nunciantes. Cognoscere dei est cogno-
 scentes facere sicut ait ad abrahā. Nūc
 cognoui qm timeas dñm. Neq enim i
 tempore cognouit qui fecit oia: anteq
 fiant: & cognoscere deus dicitur cogno-
 scentes facere: vbi qui prius de se qua-
 les essent incogniti eram post eius inter-
 rogatōem pbatōem sibimetip̄ manife-
 sti fierent: sicut est et illud in lege moysi
 de p̄lo israhelitico vt tentez eos inquit
 vtrū custodiāt mādata mea an nō. Ne
 scire dei est quosdā reprobos reproba-
 re: sicut illud in euāgelio. Mescio vos.
 Zelare dicit deus cum creaturā suam:
 q nō vult perire sepe castigat: corripit:
 atq flagellat: et flagellando ad se redu-
 cit: vel zelare dicit deus cum nullū pec-
 catum impunitū vult relin quere iustus
 est em̄: et ideo omnis iniusticia execra-
 bilis est illi: q vt dictum est nullomo-
 do impunitā patitur. Irasci dicit deus
 non anime motus: vel qualibet pertur-
 batōe: que illi omnino accidere non po-
 test: sed creature delinquenti id est homi-
 nibus impijs: et peccātibus: iustum di-
 citur inferre vltionem hoc est reddere il-
 lis q meruerunt: et vltio diuina iste fu-
 ror dicit. Penitere dñs dicit: nō q mo-
 re hoim p trāſactis opib suis peniteat.
 Qui em̄ omnis nouit anteq siat: p ter-
 renis actibus suis penitere non potest.
 Sed penitēcia dei est statuta mutare: t
 q temporaliter inchoatū fuerat i alio
 mutare et aut de bono exigentibus cul-

De voluntate dei

pis in malū. Sicut de saul legi⁹ penitu-
isse deum: q̄ constituisset eū regez. Vel
sicut nūc videmus in p̄lo iudeor⁹ actiū
qui cū esset p̄ls dei obumpietate suam:
facti sunt synagoga sathanæ. De malo
vero bonum sicut accidit p̄lo ḡtīuz q̄
ante p̄ls dyaboli: mō factus est dei: hec
quippe mō occulto dei iuditio iudas p̄-
vitor de aplatus gradu lapsus: in infer-
ni baratro demeritus est: latro x̄o post
crimen rapacitatis de cruce ad paradi-
sum translatus est. Hanc quoq; muta-
tōem de bono ad malū dictum est: siue
de malo ad bonum vt dictū est: que oc-
culto iustoq; iuditio dei per seueritatez
iusticie siue per misericordiaz eius fiat:
penitētiā dei dicimus: quod expressi-
us in libro. Jeremie scriptum est. Non
penitere dei est statuta mutare n̄llo mō
vt est illud in psalmo. Jurauit domin⁹
et non penitebit cum: id est pater ad fi-
lium tu es sacer. in eternum. Sacerdos
dei patris dictus est filius dei. nō secū-
dum diuinitatem: sed scdm hūanitatez
in qua se pro nobis p̄passione et mor-
tem suam acceptabile sacrificiū deo pa-
ter obtulit: vt esset sacerdos qui et sacri-
ficiū est. Obluisti dicis deus: cū qui-
busdaz impijs et peccatoribus non mi-
seretur: quod vtiq; nō facit per crudeli-
tatem que in deo nō est: sed p̄ occultum
iustūg; dei iuditii. Indurare dicis de⁹
quoūdam maloz corda: sicut de pha-
raone rege egypti scriptū est: nō q̄ ōps
deus p̄sētiā suam eorū corda indu-
rauit: q̄ impiū est ita credere: sed exigē-
tibus eorum culpis: cuz duricia cordis
quā sibi p̄i oia mala p̄petrāda nutriunt
nō aufert quasi illos ip̄e induret: quos
iuditio indurari p̄mitit. Dormire dei ē
cūnigenitus filius patris in assumpta
carne mori dignatus est. p nobis: cuius
mors recte somnus p̄dictus est. ipo di-
cente per Jeremi. pphtam Ideo quasi
de somno excitatus et iudi. Et somnus

mutare: et aut de bono exigentibus cul-
mēs dulcis ē mihi. Aliter dormire dicis
de⁹ cū fides ei⁹ inter p̄spertates huius
mūdi et inter quoūdā corda fidelū nō
vigilat s̄ dormit. Hāc dormitōez ip̄e tūc
significabat cū in mari inter fluctus ma-
ris dormiuit. Vel certe dormire dei est
anxi⁹ tardius subuenire: sicut est illud
in psalmo. Exurge quare obdor. domi-
ne. Vigilare dei est indefensōem elcto-
rum suoꝝ et vltionē inimicorū suorum
se manifestum demōstrarre.

Explicit expositio membror̄ vestis
metorum et actuū dei.

Incipit liber Anselmi Episcopi de
voluntate dei.

Wmanara

b tio cū deo semp dehea
tractare: et ad laudē eius
aliquid cōueniēter dicere
noīa per que p̄prio loquatur nō habet:
sed noīa hoībus data et imposta acci-
pit: et p ip̄m effectū omnipotētiā ei⁹ sal-
tem v̄l tenui orōe aperire conat: et hoc
facit ex istis rebus colligēs effectū vo-
lūtatis dei scdm occulta iusticiā v̄l secū-
dū miam: vel scdm ire ip̄ius vindictaz.
Ad incōprehēsiblē em̄ deitatis p̄prie-
tatem aspirare non p̄t. Hinc nos quoq;
de volūtate dei aliquid dicere cupiētes
actum rex adēdimus: q̄si ad ip̄ius cel-
stidins culmē anhelare nō valemus.
Volūtatem iḡis dei appellam⁹ q̄cqd in
nobis ip̄e misericorditer opatur reuocā
donos ab errore vel pie confirmādo iu-
sticie. Volūtās quoq; dicis pena et re-
pbatio quoūdā dei occulta: districtōe
facta iusticie. Volūtās dei est vt breui-
ter dicā quicqd fit: vt fieri inuenitur in
creaturis. Sed dicis si omnia p̄cedūt ex
volūtate dei: quā constat semp bonam
et rectam esse: tunc oia et recta sunt: et si